

ט'ה

בימן בז בז'ה ט-ו

ספרא

יוסוף עמד צב "ה כתוב" מקשה עליו והוא בוגרמן (נדה פא, ב') מקשה על הר' לישנא דמאן תקנו, יעון שם, אך כתוב הדומ'א דרך עצה לפיכך הלבישו. וכן כתוב בספר מנתת יעקב ותוות החלמיים ס'ק ייד':
(כג) (פעף יא) והם המוקמות הנדבקים. עיין במנחת יעקב ותוות החלמיים ס'ק טו' שתמה מה השמייט דמקום החבק בעצמו כלפניהם, דהו עצמו נבכ' עמוד צב "ה ודברי הרמב"ם:

(כד) וכל שוכן על רג'ויה מטה'. כתוב ב"ש"ך [ס"ק יז] בספר דרישא [אות ז] הניתן בצח"ע בשאר ראשי אצבעות הרגלים. ובספר מנחת יעקב [ס"ק ייא] כתוב להקל בשאר אצבעות הרגלים. ובספר גנחות יעקב [הרורה גשלטמן פ"ג טו] הנקים עם הט"ז:

(כח) וכן אם נמצא על ידיה. כתוב בש"ז ס' ק"י, ח', משמע להריא
דברי הטוור דאפיילו בסתום היישין שם נגעו, וכן דעת
הרבי המגיד, עכ"ל. כתוב זה לאפוקי דעת הרש"ב א"ז תורה האבית ביה ו-
שער ד' זי, ב' [דסבירא ליה, דרוקא בדקה עצמה ולא נטליה ידיה]
אהח"כ, אבל בסתום לא, מפני שאינה עשויה לגען שלא מתחזק
בבמוקם התורפה. אבל הרוב המגיד כתוב שהרמב"ם "איסורי כיאה ט, ח"
והרמב"ן "[הלוות נה דה פ"ד הלכה ז] כתבו הבריתא [נדזה נח, א] כפשתיה
ולא חלקו. וכותב הטעם, שאפיילו חזמר שאין היה נוגעת כלל כוונה
באחוט חלקו. מכל מקום נוגעת במקומות. מן הגוף שאפשר בשעה
ונגיעה באחוטו מקום נתנו מן המקור הרט לעיריה וכו', וכן עיקר
לתקניבור ער"ל רבו רוחם מהחרב ראי יושע' ברברון.

(ב) אפיו על קשיי אכבעותיה. ר"ל, הדינו גב ידה, דע"ג
 דבשעת בדיקה לא עבדה דגעה בגב ידה, מכל מקום
 שני ידה דcolaה עבידה דגעה, דשא שחתה ונגעה, שהידים
 ענסקיות הן, כן הוא בוגרנו נזה נח, אין. ומשמע מדרנס על קשיי
 אכבעותיה דוקא משמע אבל על גב פס ידה תהורה, ואפיו שחתה
 לא נגעה. ומדברי רשב"א בתורת הבית הארוך [ביה ז שער ד ז'][ב]
 נראה דמפרש רעיק רבותה היא שאך ע"י בדיקה אינה מגעת עד
 קשיי אכבעותיה ואפיו הכי טמאה, דשא שחתה ותחבה
 אכבעותיה באיזו מקום עד קשיי אכבעותיה. ומשום הכי סלקא
 דעתה ומקשה הטע דמחוקין תומאה ממוקם למקומות, دائ לאו הכי
 למלה תהיה טמאה בנמצאים על קשיי אכבעותיה הא אין קשיי
 אכבעותיה מוגעים להטע, אלא לאו דחיישין דלמא בדקה בחוד ידה
 ונגעה באידך ידה, ועל זה משני לא דcolaה וזה עבידה דגעה, והדינו

ועוד נראה ודוקא מן הסתם חישין דשם נגעה בידה במקומות דאפרשו ליפול רם מן המקור, אבל אם אומרים ברוי לי שלא נגעתי במקומות אלו נאמנתו, ולא אמרין דהוא מלהת לא רמייא עלייה למדיע ושם נגעה ושכחה. גם נראה דאך לדעת המכתרים בדברי הרכבתם זיאטורי ביהה ט. אין דכתם שעל בשורה אין ציד' שיעור, מכל מקום בוגמצע על דיה יש לסמור על הפסוקים דמקילין דסבירא להו דאך על בשורה ציריך שיעור, זה באלו הכי סבירא ליה לרשב'א [שם] בשם רבנו דזוקא כשבדרך עצמה ולא נטלה דיה אח'כ, אבל מן הסתם לא, שאינה עשויה ליגען שלא במתכון במקומות התורפה, וכך שכתבה ליעיל [ס'ק כה]. ואך על גבandan מחמירים כדעת המגיד משה [שם הלכה ח] בשם הרכבתם והרכבתן [שם] דאך מן הסתם חישין, מכל מקום באין בו כשייעור יש לצדקה להקל.ราม לא כן הוא חומרא גודלה שאם תמצוא מעט דם על קשרי אבעתיה שתהייה טמאה, ומכל שכן בגין ימים הראשונים שלא תלין רמעלא מאחתייה דיהיה זה חומרא גודלה, ומעולם לא שמעתי מי שנזהג חומרא נון אלא וראי במו שכתבה:

ולכודורה מסוגיא שם דרכו נ"ח משמע כהרשותו, דעיקר התשוא
אינה אלא כשבדקה את עצמה, אבל לא ח"י שין לשם
גענה בנסיבות שאפשר ליטפל שם מן המקור, זה אמורינו הטעם

(ז') (המשך ט) על בשרה. עיין בש"ר (פ"ק יז) מה שהשיג על הבהיר, וכן השיג הגאון מהיר' שור בהשובה נאוני בתראי סימן מ"ו. וההולה מדרבריהם, לדין זהอาทא אליבא דכולי עלמא, דלאמן ודאמר רעל בשרה נמי בעי שיעור מידי בכתמים כשיעור, וכן שבחתבי לעיל (פ"ק ב' ד"ה ומיש' ב' שם הדשב''). ולשיטה הרמבה''ם (איסורי באה ט. ז) רעל בשרה לא בעי שיעור, מيري אפייל בטיפין קטנים שאין לכל אחד שיעור כגריס, ועיקר חרושא דלא נימא דעתך מוכיח דמעלמאอาทא. והוא פשט:

(יב) (סעיף ז') כתם שנמצא. ובשותה, אם תلينן בונמצא על דבר שאינו מקבל טומאה או על גבי בגד צבוע, עיין מה שאחרוב لكمן סימן קצ"ו בуורת השם^(ז):

(יט) שאינו מכבלי פומאתה. בספרו מנחה יעקב (תורת השלמים ס' ק' יג) רוצה להזכיר בוגדים על בוגין מחברו. כיוון שהוא מקבל טומאה נגעים לשיטת התופסות [ז' מ' א ד' ח' כרב' נחמייה] וההוראי'ש [נדחת פ' ט' סי' מ' ב]. ובספר ברוחו ופלתו צפאותה שלואל ס' ק' ט' חולק על זה, רבלאו הכי הרו'ה [שער הכתמים סי' מ' ב] והכיאו הרשב'א בתרות הבית הארוך [ב' ש' ר' ג' ב'] חולק על התופסות, וגם דאיין נגעים ביחס לנוגה אלא בארץ ישראל, ועוד כמה חלוקים שציריך עזים ואבנים ועפר בכל אחד מהכהלים, וכemberior במסכת נגעים פרק יב משנה ב'. וכן משמעו פשטייה דשלוחן ערוך, וכן אין להחמיר. ועיין מה שכחתי ל�מן סעיף ט' ב':

ובן אם נמצא על נייר שלא ע"י בדיקה וקנות, אלא שעבורה עליה או ישבה עליו, כתוב בתוספות יום טוב פרק ב' דמסכת כלים [משנה ה] דאין טומאה שיך בנים. הגם דהוא מיריב בניו שהיה בזמנ הש"ס, שהיא מעשבים, מה שאין כן בנייר דין שהוא גוף נטחן וכפניהם פשתים. מכל מקום נראה דין חילוק, שהבגד פשתים יום טוב לא קשה חדשות באلقאן. ומה שהקשה שם התוספות יום טוב יש לו בית מידי, ונראה דאישיותה משנה ט"ו פרק י"ז ראמ' יש לו בית קיבול אף הנני טמא, משום הכי איצטריך לאשמעין דברכיו טהור, עיין שם, אבל כל זמן שאין לו בית קיבול فهو אף נייר דין. שאון זה בכלל בגדר ועוד שטימא הכתוב. וגם לא דמי למחלוקת בסוף פרק כ' דחוינו לשכבה, עיין שם, וזה ולא בחותפות יום טוב שם:

(ב) או בית חכמתו שאלנו מכב' טומאה. ר' ל', של בניין, דין ראים לקבל שום טומאה. אבל היו ראים לקבל שום טומאה, אפילו טומאת מדרס, אין מציל. ופשטוטי כל' עז מלוקח הפסוקים הוא אם מקבל טומאה מדורבן, ועיין להקן סימן קצ'ח סעיף ל'א (ס' קג ב' וזה אכן ממש' ובתשובה מורה'ם פראזה סימן ל'א

ובתשובה מעיל זרקה סיימון כי"ז בסופו, לעניין כלים הבאים במדעה:
(בג') וכן כתם שונמצא על גברן צבעוע. עיין בתשובה מעיל זרקה
סימן ס"ב בדין חותם שונמצא על גברן מונמר בגונונים
הרבבה, לבנים ושאר צבעעים, ולא היה כשייעור כתם על נימודו لكن
אחד, אלא שהיה מהוחר, וubar הכתם על גבי חלק הצבען צבע
תכלת ויזועא על גבי הלבן שכבודו, דכאותן שבין שני חלקיים של
גבי פספס של שני הלבנים היה ביניהם כשייעור, ויש לספק אם שני
الלבנים מצטרפין לטעמו עבר הכתם, מכל מקום ייל דאן הצבע מטמא,
או"ג שגם על הצבע עבר הכתם, מכל מקום ייל דאן הצבע מטמא,
אי"כ הוא הפסיק ואין השני לבנים מצטרפים. ומISK דין הכתם שלען
הצבע מצטרף. אבל שני לבנים מצטרף. כיון שהחל הווא כתם אחד
ומתחבר כל אחד לעלי ידי הכתם שעובר על גבי הצבען, או"ג שם
שלען גבי הצבע אינו מצטרף להשלמים השיעור גריס, מכל מקום
עשה חברו לצוף שני הלבנים אהזרוי, שאם יש בין שנייהם נגריס
טמאה, ובאים לאו טהורה או"ג שעם החלק הצבע הווא נגrios, חלק

(בב) לפיכך תלביש האשה בגדי צבעוניים. שינוי מלשון הרמב"ם
[איטורי ביהה ט, ז] שכח לפיכך חקנו וכו', לפי שכבהית

ת' שובבה יטס אין וויס טוֹרְסָה תַּחַנְןָן בְּגִלְעָד אֶל-פְּמִינִיס טַבְּרָה לְגַלְעָד כְּנַסְתָּן בְּנֵי נְגַדָּה:

5

Digitized by srujanika@gmail.com

תשובה לנבו אהובי מחות' ידי' דבר תנאון והתריף וכקי בנן של
קרוושים בבד מות' ואבל ג'י' אב' רם' ברוינשטיין י"א:

תשובה משה שפיר קאבר, רורש קל וחומר, ה"ה חתוניו זרב המופלא
בונם ממש עלישמאכט ג'ו:

התשובה ברית שלומי לא תופר, מאשכול הכספי, ה"ה א"ג
הרבי המאה ג' הנאון זמפורטס נ"י ע"ה פ"ה, כבוד
בד ריבניש נ"ו א"ר ב"ה ק"ב שר' פרש:

卷之三

מ מבתבו סקטים מן ל' ז' צבצ'ו קיגעני בימיו לטורייס סטנער ,
סקטס ויל גזבנו ליטען ז' ביגען ז' גוונדו גוונדא

באר מים חיים הלכות נדה כימן קצ

לבד (ו) **האשה** זיטהה מל' ניר ט', ול' סגנון בוגר' מתק' סימן ק"ט. ה'ת' טול' דבר הכם מסק' תמל'ה כהס' על' ניר לח' סול' טול' ניר' בוגר' מתק' סימן ק"ט.

כמ' פקיטס טומטס ומם נויר קעטנץ. ג'אנטן טומטונט נגטיטס
מס' מקדבל טומטלט נגעיס דעכטניטס
המר ופקיטיס ה' טור טו מטלחה
טור כפז'. ומס' טהיטו ימרא
ופקיטיס אלה טור חיין לו טיין
בלומטלט נגעיס. וכן מזאולר
פקיט דף ע"כ צונגיג דלמא
ופקיטיס ע"ט. וכן מזאולר כסאלטינטס"
פ"ג מגנטיס. ולס נטען טהיל
טומטלות ה'ס טנטזיטיס סס מהלכל
ה'ס פיטיטט טמקדבל טומטלט ומקרת
מלון בטומטלות טרייטיס מכל טהולכל
וגו'. ה'ס חיינו מהלכל לדס חיינו
מקדבל צום טומטלט וכו'. וסבדל
מזאולר דעםאנטס"ס דיליך פלאט ה'

ונגנום נרמץ' צד' פלך לך' מ'.
מקלחת טומחה הולכלן . ועתה
ירלה מעז' לוך טגה בדרליך .
מסיקן לה טסינען טהילן פטוט
הנביין מעטבזים מטמלל גאנגעס.
ווײיר קלנו הינו מעטמל גאנגעס.
ויסען סול' פלייל מעטבזיז' חיין
לו טינן טומחה נגעיס ווײיר קלנו
סענביי פבלוי סמכתה ציילקסס דמר
ויפטיש טומחה נגעיסים וכו'.
המנס מעס פאנאייר דידן גע געלע
מלבדיס זיג' לאו יונז וולרג
וינטמל גאנגעיסים ממפרק באנטז'ס
וילס פליק יי' הון גאנגעיס.
לעין באלר טומחות הף שטחצקי
שטעניכיס טהיליכס מהלכל לודז' ליין
מקניליס גומולא טיזנו כמאן טסס
הכל לאס עטס מסס בגדייס הוי
לגדיס קן זיין סענביי פבלוי
סמכנות כל היל מוקבלים דאלר
גומולאוס טסס גע גרט מעבדיס.
וזה פקון סרכטמצע'ס נפ' מלסכלות
כליזס קלכס' יי' כל טסוטה הילרג
ווען מזורה ונטדרון גע אונדערן
ונרנברג נסלאן טפאנן ובאס לאז
חנירים דורך הצעב גאנז'ז
חנימיר לומדר אדא שע'ג הצעב
ז' : ב'ח' אם הרגניש ואח'כ
וואאה או על בענין צבעו [לט] דרכ
מטחה ואח'כ מצאה כתם על
דר צבע טהורה משוח כתם :
ברבר שאינוי מקובל טומאה מ"מ
מנוח יע' [מא] דרב האמקבָּל
מקובל טומאה מונח על דרב
לאלך נג' האשה טטאה : ל' לא
זה דרשנא נגעה באיזו מקום
ן רגלוין תחת עגבויותיהם
ברשותה מטבחים והם המזומות
חק רגאל ברגNEL ושוק בשוק וכן
סגולול וועל נב' הגבל (הילן לאס
מן סגולול היילס חומטת מוסס
קשרי אצבעויה' ער פס היד
ושמא ברקה באיזו מקום או
בזות נתו הרם מן המזומות
חוושת משומש כתהמ. אן
אם

ה' מומלך ופנטיס ציון מקדשך צו.
ו' משלול דבריהם סגדיליס ביזנטה כויה סגנרו צגד לנוין מומלה.
ז' בגדים צגד נכל דבל עכל' "רמרט'ס סגי נללו כיל מגל תל' גולד ביזנטה
ח' כלגדים צגד ומקבל פומלה. ומעתה לוייפט טפיון צל רומען"
ט' בין מעמאנס וק' מגליי סחנות מקדשים פומלה צב' סגנון סגנון סגנון
י' ו' סגנון סט' ק' יט' צסמן זס וקן סס ממל' צייר פלון נ' ביזנטה טלי'.
ט' צט' פט' דמס' כליס לדון פומלה שיד' צניר סנס דליהו מיריו
ר' סטי' בזון סט' סס' ממעמאנס מטה'ל' ביגי דידן סט'ו גנטש
פ' מ' מלחה לדון מלך סט' פ' נטען ופ' ח' צמו' לכתן. מע'ל
ו' צ'ס' ו' ולח' ציוד לה' סגנון צנו'צ' דלה' דכ' ייר' סלנו
ו' מגל'י סחנות הטע'ב צוין דנטחטו ודחי' דלה'ר' פ' ח' בזו' נכתן.
סגול'הס ילה'ס נמייס נמייר פלנו פלאנדס זוות' ב' צ. חמנס כן זות'
ספראט טנו'ב' דלה' דבטלט מתרוחה צגד למ' זו' פנטיס טפה'ב' פ' פ'ל
מיהיר ל'גד' סקס צגד ומקבל פומלה. אך נ'צ' קומטיס טפה'ב' פ' פ'ל
סגול'ן צנו'ב' צו'ס דסמעין ברט'ס סס פ' מסקל'ום ליל'ס ילה'ט
קל' סונה מוקס דיקיג' צגד ולגד'ס סוי נמי צגד. וסוח דוקה ט'יך
ל'גנט'ה

ל'ין. קיד' סעפ' : [מ] ואם שטחה מטבחה בר'. נס"ט סקל'ו'ן ניקת דכר זכ' ב'ם [מא] דבר המקובל טומאה. וזה מוכיח נס"ט ס"ק ק' בג' נז'תו סענ'ו. וו' מ' לעלו' סענ'ס כו' עמל' מזב'ן ה' מטמ' מצ' טויהו' לנטול' סופ' דמי' בו' מי' על' מזב'ן וכי' עכ' ל' פס' ס' ר' [מכ' שאר אגדות'ו. קד' ב'ג' ג' ב'ג' "

ושאר דברי' יישבה או שעברה על
משום כתמים: **כִּי** בגדים שניים
מתמאות [הה] משום כתם. אבל כ-
תקlein שאי מטמא משום כתם ולו
על בגין כבעז טהור לפיקח תלמיד
להציגו מכתמים: **כִּי** כתם שנמצא
לבנים ושאר צבעים ולא היה בשיעור
אלא שהיה מחובר וuber הכתם על
שרן נוגנים ויזא ע"ג הלבן שבצד
פספוס של שני הלבנים ר' ביניים
הלבניים מצטרפים ע"י הכתם שעבר
שעיג' הצבע איינו מצטרף להשלים ש
לצף שני הלבנים אחדדי שאם בין
ונחן יושב ור' והזכיר מפתיעך נס דל' נס
שמכל מ' מ' מקובל טומת גניזת חכמי'
מקובל שאל וומחה מקובל כתמים
ב[ל] יש מקולין. כד מ قوله
'פ' ו' וכ' ט'. וכטבש דנ' ג' כ-
ול' והרטבש קולך כל כתום. וס'
געני קומ' ווג' קולך כל כתום. ווש'
חולקוטס סדריך טביס וחנינס
נכ' ה' מהគמלים ולטבורה נמס'
ש נון הון לאחמיין ולטבורה נומען:
[ל] החכם שעיל שני הלבנים
פ' [...] כד מ قوله כ' ס' נס' מיטל
וזו מהתא ללחורה וט' לדלקין זוכ'
... קיטול' ו' ס' ל' דלאכי מיטריפס
אתה טענד מג' הקטן מקבי'
מל' ס' ס' כתם כל חד ר' ח' מהמי נון
לטימור נרים נס בכמץ עטוף

כ"ען כי כודלקס מחת סל' ג' ג' עט מלוקס ועיין לעיל סבג'ת
לפבי או מאחריו או מן האחד
הה אם יומקם שמנצ'ו ב' ה' עדר שתשהה הרבה לפני שפע'ת
ולוקן אפי' למלה מן החנור ש'
ונני אומור נתפרק ובא ליש' טהורה. שאני אומר במו שעלה
במה דברים אמרוי' כה' נינה אבל אם אין בו בירס' ו/or
ו/or יושב יושב' בירס' ו/or

עו' שאן גומז בנטה פטרא
עה האחורית לא כיטה אל-
טמא והאורה טהורת לה' חנוך
חטפה בהמה חיה או עוף. א-
נומס פלני. ולפי
ויבנין תקון לעד' כ-
של טבחות. ונמצא רם בנטה
טהורה. אבל אם נמצא כ-
טבלך אין למות ה-
ונז'ה תולחה אף עלبشرיה א-
לה ולחולציא רם על ידי חטפה
פעק אם למעלה מן הגרנו נט-
הרכם.

ללה ולהוציא רם על ידי חינה בז' (ה) שתריד

הכלה נסעה בלהדרן ורשותה נסעה בלהדרן ידה. ונסעלו עליה גולדקס ה"ג ע"ז וכו' . וסרמנט"י .
ויש מוקס נוגנת סילן כמאקאנט ס טסקס סכלירית מלפליינטן דשיקן סחטהן גוּבָּלְטָן טגיון גוּמָלְטָן כל קפורי מהגנושן
ט בעסום צוֹסִי ס' זוכוּת דמְבָּרְטָן ל' סְפָּעַט . ולכך וורס קאָטָן לאַטְּגָּוּת נוֹגָעֵת יט צוֹן קָרְיָה
געשנש כל מוקס צוֹנָה . וואַהֲרָה בְּרַכְתָּשׁוּת מְנֻדְּגָה , וְבָנְצָה
בררכֶּשֶׁת ה' סָוִוְזָה דְּבָרְתָּמָה

אם (ז) נמצא [מן] על פס ידה וכן אם נמצא על שוקו ופרטותיה מצר
שנמצא בטלול נטעם לסוס כגד ודורי דלינו
כ"ס (ז) יליהו טבוי לנגד כלן בגן

חוץ אן אפ' מהצדין ואצל' למלעה מואתו מקומ טהורה ואם יורעת שנדרה (דסיט כטניטספֿלך לריכס למיטס ורגלי' נמעטס) ותגביה נבל' למלעה פמאה בכל מקום שתרצאנז אפ' למלעה מן החגנו פסויו קילע שטנגורו צו סנטיס ליגיטו פסום כנד גיטס פוליפטך בין מלארחוין אפ' עברה בשוק של טבחים או נטעסקה בכתמים. וווק כשנטנא על בשורה בלבד אבל אם נמצא על בשורה גונס על חלוקה אס- עברה בשוק של טבחים או נטעסקה בכתמים תוליהכו. בין שטנא לאטמה מן החנור או שהגביל רגלי' ונמצא למלעה מותחנוין: לא ברא' כשנטנא החתום על בשורה בלבד אינה תוליה כשאן לה לתולות אלא בעסוק הכתמי' או בשוק של טבחים אבל אם יש מכח בוגפה שכילה לתולות בה שאפשר שכיא חרם מממנה תוליה בה ומטהורה. ואם המכחה ככתיפה והכתם על ירכיה במקומות שאי אפשר לבוא מהמכחה טמא אל בזואר' לפעטס תוליה בת בנין בצד שטנקו התורפה טכון גנדו ולפעמי' שוחה צוארה נופל רס המכחה שם וכן אם נטעסקה מטש ברוי' בכתמי' תוליה אף אם נמצא על יריה נישמי' שאומר ואם נטעסקה ממש ביריה בכתמים תוליה אף אם נמצא על נופה (דעת סט' כטס ספֿריטס):Lab נמצא הארכחים על חלוקה למתה מותחנוין או במקומות החנור עצמו טמא אפ' בצד חזון ואב עברה בשוק של טבחים מזוהה אפ' נמצא לצד פנים על חלוקה ועל בשורה. ואם נמצא על חלוקה בלבד מותחנוין ולמלעה מזוהה אפ' [ען] נודקהותגבי רגלי' ואפ' לא עברה בשוק של טבחים. שאליו בא מן המקור היה נמצאו נם על בשורה (ולע"ד קולא שעוד נעס לס לדינוקס כי קפיטספֿלך לריכס למיטס ורגלי' למלעט דודלו דוס מילטט לדלן מליחט סייד. וווען כי כטensis לדען פום אכטמלט דלען פסויו נטנו זוקטן גאנטס עטן חלוקה

לול על במלס נס לְגַנְעָן חֲכָלָן כְּמֶלֶל עַל צְמָרָה סְמוֹכָת סְדָרָה
סְמִילָה זָהָב וְגַוְעָן קְפָסָי", מְמֻלָּח וְגַס עַל צְמָרָה קְמוּרָה מְמֻלָּלָה
לְדַעַת כְּרֵמֶת"ס זָהָב וְלוֹק": לְגַנְעָן אֶזְזָלָן בְּצָנָעָן נְמַזָּא בְּחַלּוֹק
מְפַנֵּי שְׁהַבְּנָדִים חֹוּרִים הַנְּהָה וְהַנָּה: לְקַדְּ נְמַזָּא עַל בֵּית יְדָה שְׁלַחְלָה
בְּבֵית יְדָה תְּרוּפָה טְמֵנָה אֲפִי" אַנְתָּא בְּכָלָה לְהַגְּעָן שְׁפָטָה
שְׁפָטָה טְמֵלָה וְרוּחָה: לְהַ אִם יְשָׁה לְהַ מְבָה בְּצָזָרָה וְנְמַזָּא הַכְּתָבָה
אָפָּשָׂר לְיַגְעַן שְׁמַמְכָה אָמֵן פּוֹשָׁתָה וּנוֹמָכָה בָּה תּוֹלָה בְּמַכְתָּה שְׁלַחְלָה
לְלַן מְזָאָה כְּתָם לְמַעַלָּה מְהֻגָּנוּ וּכְתָם לְמַטָּה מְמֻנוּ וּזְדַעַת שְׁלָא נְוּרְקָרָה
בְּבָא מְלֻמָּא כְּךָ בְּאַתְּחָתָן (כְּלַל מְדוֹס גְּלָדוֹס נְלָדוֹס נְלָדוֹס)
בְּכָלְיוֹן בְּגַרְבָּס וְעַד אוֹ יוֹתֵר שְׂוֹדָא מְלֻמָּא דָם כְּנָה הָא וְאָם יְשָׁבָתָה בְּתַחְתָּן בְּ
אַין תּוֹלִין אָתוֹ מְלֻמָּא רְשָׁמָא דָם כְּנָה הָא וְאָם יְשָׁבָתָה בְּתַחְתָּן בְּגַרְבָּס
לְלַן שְׁתִּין נְשָׁמָה שְׁכִיסָּה רְאַשָּׁן בְּחַלּוֹק אֶחָד שְׁתִּיחַן טְמָאות וְאָם אִי' כְּרִיבָּה
שְׁשַׁתִּין לְבָשָׁן הַחֲלָקָן וְנְמַזָּא הַכְּתָבָה לְמַעַלָּה טְהָרָנוּד אָוֹתָה שְׁבִיטָה
שְׁחַכְמָנִים דְּרַבְּנוּ מְקַלִּין בְּהָם וְתּוֹלִין בְּכָלְךָ רְבָר שְׁוֵישָׁ לְחַלּוֹת. בְּיצָר שְׁ
תְּהַעֲפָקָה בְּכְתָמִים אוֹ יִשְׁבָּה בְּצָרְהַעֲפָקִים בְּהָם אוֹ שְׁעַבְרָה בְּשַׁוקְה
תּוֹלָה בָּה וְתוֹרָה אֲפִי" לְכָשָׁה שְׁלָשָׁה חָלּוּקָם זְעִזָּה וְנְמַזָּא אֲפִי" בְּתַחְתָּן
בְּשָׂרָה בְּלַבְּרָד וְלֹא עַל בְּנֵרִי" אַינְהָ תּוֹלָה אֶלְאָ אִיכְּ יְשָׁה לְהַ מְכָה בְּנוֹפָה
בְּכְמָקוֹם שְׁאָפָּשָׂר לְדַם לְנַטְפָּה מְשָׁמָן וְאֲפִלְּ נְתַרְבָּתָה אָם אָפָּשָׂר לְהַחְזָה
תּוֹלָה בָּה וְאֲפִי" שְׁעַבְרָיו עַלְהָ עַלְיָ" קְרוּם וְאַינְהָ מְפַטְּפָתָה: לְטַיְשָׁה

קכויות סן ווילר-בָּס מהו טעם לו מטוס דהמרי' זדק במדיל ייד ו-סְלַטְּכֶ"ז ז' יט מינומי טסוו טלון דבליס סללו למון לאן צוון לילון. ווילר הוול זקן דין טלפי' פלמר טלון סי' מוגעת כלו כוכס זיון מוקומות נתיב סלן מע שמיין עלי יה'. דאי לו טים סלי נא זטמן כוכס' ע' בס'ק' כ' כהה זוס נצוט ולבולוס מסגנו'ס סס דץ' ח' מכם כהה זטמן נגע' נמקומות קהילפֿל ליטול סן סמוקו' דטל גמלין טפס ו-כובד ייד ו-כו'. וקסה למאנל' נמיימל זדק במדיל זיך טום זומק וכובד זטמן נגע' נמקוס' דטל סמוקו' ליטול לו לדלאן נא מוייסין נט עס זטמן נגע' נמקוח' נטיל' נטיל' כל מוקוס' וגס כלע' בנט' דיטילס עטקיינס סן זטמן נגע' נמקומות קהילפֿל ליטול סס מע סמוקו' ולטאן נטיל' ערנ' זטמן נגע' נמקומות קהילפֿל ליטול סס מע סמוקו' ולטאן נטיל' ערנ'

דעתם נטש נגד. ה' גל כה ודיילוּת בלאוֹן יוֹיר שְׁפָטוּ מִנְתְּגִים
מקבל לם טומחה גניש ולח סהר בסוגיה דלמא ופחתה גמ' סכת
טומחה חנו כבשונה נגד. ורק למל
כל קדשו נגד נגד נגד. ורק פחתה.

בכלכך מנווה מס "גולם" ס' בכלכך
ה' פלקן. טוי גמם' כלס שנותה
כליה מן כתו כמלה טולו נחנכה
כללו לו מן הקיוור הטעמ' מהן סלייר
מקובל נזומהה סרי לדת מלך כלל
בכליון מילל הדרס לו ול' הולמה
טסוחו מילל הדרס לו ול' הולמה
בדיער ספבי' מענדזיס ספס
מליל הדרס הטעמ' כיוון דנטאנס
לע"ז לדינה ונסמי' לטס בגדי ודחי
דלהיטי מקובל טומלה. וסוח מוכלה
לדרקן יט' נקל ונסמוך על סגנון
כט' ט. וטוב מלחתי בספרי קמדפס
מענדזיס מ"ג לבלט סגנון מוסלאט"ז
נוו"ז ד"ק דרמל ספבי' ג"כ נחס
ס' גמל עטף נקלות וכחצ' ג"כ
ללהות זכרי סגנון בטוב' ממעה
דרכיננו וטולו מוכלה. כן לס' טו
יגניטס מן ספיב סוס דבל טיט טו
בנה קובל ולמו שביב' מהופין
כמו כס' מייר לסתוקן זו פרום
דראפלן דרביס. ויקבש על וייר זס
ונמלהס מולו דס ודחי' דסיט ממלה
ווכמו שמוגול בטלמ"ס טשכלהי

סלאס כו' בס פטינן נמלת עלי קפלין
הרבגוניה'. מומחה מיפוי סקווילס שע-
דידה דוכלה עדיזה לנגן ע"כ. וככל
וירצינו כתבו בכיריתם בפחס ולו
מן. נגן שאלפער בכתעתם נגיימת
עניך לכטמי עכ"ל סרס"ת. ונסת
כטזדקה ה' עט עטמות האן לוי חיטיקון
ערכו', מ"ע תלוי ממסות דהמוני' זדקס
לט רדא לתמפריך ממתיי'. וטל"ל לטל
לככיו לסתוק סוף קויל עעל סקס גו-
טיך מפיר צומל כמ"ק כס"מ צמלה

סבב גראן צ'רץ' גראן צ'רץ'

בכורי

הלו^תר

יעקב ה

יב) נעשה כשבודים של מתקנים ממשמע ודקה שפודים של מתקנים פסלים לאו של עץ וכבדות המג"א (ג) וכל הצלבים. אפילו אינם מחייבים טומאה רק מדרבנן לאפוקי פשוטי כל עץ דיןין מחייבים טומאה אפילו מדרבנן (ט' בשם החומרה) אכן זה דוקא שכן שלמים אבל נשברו כיון דפסל ודברי כלים אינו ריק גוירה ודרבנן ממש"כ רשי' והרמב"ם אמר בדורותיו ריק גוירה ודרבנן ממש"כ רשי' והרמב"ם אמר בא"כ שבירם מאותן כלים שאפלו שלמים אינם מחייבים טומאה רק מדרבנן כאשר לוטךך דאס נפסל הווי גוירה לבוירה וכן כתוב כי' בפ"מ (ד) בית קבול. כתוב המג"א בשם רב"ה ואם הווי פעם אותה בברל פסלים ע"פ שנintelן אחיך וכותב עד קים ע"פ שיש לוום בית קובל כשרים וכן מרוב: (ה) וניפוי פסולה. מפני שנשנתונית צורתה ולפי' אפלו בצמוד גפן ובקבוס אף שאון בטמאן בגיגים מכ' מ' פסלים לטכך אם נידק וניפוי אוותים (כ"ח מג' ב') אכן כבר הוכתרו אם (ט' א) שכל פסלים הללו אינם ריק מדרבנן שמדורתייא אין פסול רק מה שמקבל טומאה ממשודאותה לאו נשבר ומזה שאיןינו צוחם מז' בכפין בהם. וכן אין להיות הסכך. וכן ייך שהייה צומח מן מקבל טומאה אבל אין ע"פ שגדירלו מן מה כגן עורות של מחייבים טומאה או בכפין בהם. וכן אין

ראי עיבוד לא מותני גם הכה לא יצא והפ' המקשה ג' ב' הא דיל מזוונה הבאה בעבירה ואפללו בדרכן לא יצא והנה באמת חזרושי ליבכומ' (וח' ק"ג) רציתנו להוכיח דעת רשי' שם שדעתו כדעת הבעל המאור זמה' ב' יצא בדין עיבוד אמר' ב' לדיןן דס' מה' ב' לא יצא אם עבר ועליה לא יצא גם מסעם מה' ב' (ז)

קורכט. ממה ציריך להיות הסכך. וכמו שמעבטים:

[א] דבר שמסכין בו ציריך שייחה צומח מן הארץ ותולש ואינו מקבל טומאה אבל דבר שאינו צומח מן הארץ ע"פ שגדילו מן הארץ ואינו מקבל טומאה כגן עורות של בחמה שלא עברו רשאים מקבלים טומאה או ימי נתקות (**א**) אין מסכין בהם. (וכן אין

מסכין בעפ"ד (ד"ז) :

ב) סיבכה בחזאים שאינו לחם (ג) בית גבול
ב) וכן דבר שמקבל טומאה (ב) בגין שפודין
וארכות המתה (ג) וכל הכלים אין
סכךין בהם ואՓילו אם נשברו שלא נשאר
בهم שיעור קבלת טומאה:

כשרה ושיש בהם בית קבוע פסולה :
דר] סיככה בפשטה כשלא נידך ולא ניפוי
כשרה דעתם והוא אבל אם נידך
(ג) ווינט פסולה :

ה) חבלים של פשון פסולה של גמי ושל סיב כשרה:
ו) במחצית של קנים וקס ושיפה ונמי בין
שהיא חלקה שהיא ראוייה לשכיבה בין
שאינה חלקה שאינה ראוייה לשכיבה אם היא
קטנה סתמא (ו) עומדת לשכיבה ומתקבלת
סתומה ואין מסכין בה א"כ עשה (ו)
לסבירו:

ג' גאגה דההינו שרוב בני אוטה העיר (ח) עשו
אותה לטיכוֹך (הדא"ש פ"ק דסוכה) ואם היה
ט) גדרולה סתמא עומדת לטיכוֹך ומסכין בה

כתוב להחותmir שלא לסכום
בשם ר'דב'ץ' כתוב אפליז
החותמו בעבד לה שפער
עוושין אוטה. פ"י דתורה
מדאורייתא מושם דבר ו
ג"כ שרובו אנטיש עזר
מראית העזין כמיש' ר' הר
העיר עוזרין לסייע דאי
אפליז ר' רב. אנטיש העדר
התורה ומיש' ר' דמי' א"
אלא תנאי דגם זה בעי
מה שהקשה הטע' על
נתבאר שיעור מתי קור
קונה פ"י כדי שכבה וזה
לשכב עלייה מה
שהשחה מבורי בגדים כין
ודאי לענין כתמים זו
מאה אבל לענין סוכה
שעתה איןנו ראי א"כ
טומאה ואין נימא כין
א"כ יש לפסלו מפסיק
כמו צבוי פשונן לנו
כיד הטעוי מבדים של
זו או מבגדי פשונן איןנו
ר' ר' מדורבן מכובואר
כך ב: בגון שפודרים.
פשועין כל' עץ מהדרים
דרמכ'ם בפי המשניות
דרמים יותר ואוסדים גם
מה דאמירין בסוכה (וח)

(ג) אין מסכמי נסחפות אם מותר לסקר בנייר נבי ובע דבר שמאכבר מסכמי

[ב] וכן זבו שמקן טומאה (ב) וכן שפוץ
וארוכות המטה (ג) וכל הכהלים אין
מסכין בהם ואפיו אם נשברו שלא נשאר
בهم שיעור קבלת טומאה:
[ג] סיככה בחיצים שאין להם (ד) בית קובל
כשרה ושיש בהם בית קובל פסולה:
[ד] סיככה בשתון כשלא נידק ולא ניפץ
כשרה דעין בעלמא הוא אבל אם מירק
(ה) וניפוץ פסולה:
[ה] בהכלים של שתון פסולה של גמי ושל
סיב כשרה:
[ו] במחצלת של קנים וקס ושיפה ווגמי בין
שהיא חלקה שהיא רואיה לשכיבה בין
שאינה חלקה אינה רואיה לשכיבה אם היא
קטנה טומאה (ז) עומדת לשכיבה ומחייבת
טומאה ואין מסכין בה א"כ עשה (ז)
לטיכור:

דנייר שלנו אינו מכך טומאה וטהור בכתמים אף שנעשה מבורי בגדים כיו' שונמו ונולש כמו עשו פנים וחשות באו לכוא, והנה ודאי לענין כתמים דין שפער כיון דשם בעין שהיה ראי עתה לקבל טומאה אבל לענין סוכה שפסל בה ג'י' מה שבא מרואי לקבל טומאה אף שעתה אינו ראי אי' שפער יש לפסל הנידר שבא מבדים הראויים לקבל טומאה ואין כיון שפניהם חשות באו לכוא לא דיניין לה בכגד כל אי' יש לפסל מעתם שאנו גודלי קוקע ומכ' פסל מעתם נשונה צורחו כמו יוצאי פשון לנו' ניל דכל נידר פסל לסוכן רק שיש חילוק ביןיהם דנייר העשו מבדים של צמר פסל מדאורייתא לסוכן ואתו שנעשה מעשבים או מבגדי פשון אי' פסל רק מודרבנן דפסל נתנה צורחו ובאל' כלים אי' רק מודרבנן מבואר ברמבי' ויש נפקותא בעשות הדחק שאין לו רק נידר לסוכן:^ב בגין שפודרים. הב' פ' שפודים של עץ והמג'א חילק עליו שהרי פושוטי כל' עץ נהדרים וכן פריש דבשפודים של מטבח אידיין וכן כתוב רמבי' בפי המשניות ובאל' רכה לראה לישב דעת הב' דבשפודים מהרומים יורח ואוסדים גם של עץ מודרבנן און לענין' יש ראי לפ' רמבי' מה דאמרין בסוכה (ו)

וּמְנִים, הַלְבָות סֹבֶה פָּה

מניד משה

מג'וס מ'ויר מ"ט כיוון דכי יונפי רפכ'ו ווילאי כטמך לדיחמכו דמו . וירקוח הנו שפלו טוין
מקבלין טומחה קלעין מיהודין למלהל חדס כדין קה כות נזה :
ד סכבה נכספי סצן ווי . סס (ד"ז י"ב) מהר רב סכבה כלעניא פסקון מסולא גאנאי
פסקון כתפה . וככלמות ל"י פטני כתגה דלע דיעיך וכל נפין דעדנן פון כותה ט"כ ווילאי

המג'ין שביק לה ונתק וווא מ"ט נט"ק דמג'ה (ד"ו"ג) נט'י לו מכבין דליון דטבוי פלטינו פניך לה ונסיך. ומ"ט ספק בילוקה וכו' סיינו דבר טהרה טיכולו לו יונכו עלייו יטבָר הממו מכוונה מלבדו:

הוּא ^{ב'} **יְכַכָּה** נִצְחֵת מִנֶּן וּמִן
כִּלְכָד' ז' ^ט טעם מהר י"ט נמו
נָא מֵעַד קְלֹנִין סְכָנָה לְרוּסִים
לְעַמְּנָה וּמִזְמָרָה אֲשֶׁר
סְכָנָה מִלְּגָלָן עַמְּלָה ע' ^ט דָּכָר
הַמְּמֻנִּים וְגַם שְׂמִחוֹת מְלָאָה כְּלִים
מִפְנֵי ^ט **סִבְבָּה** ^ט **כַּיִל'** :

הוּא ^ט **יְכַכָּה** בְּחִזְצִים בְּזָכוֹרִים
לְלִיל בֵּית קִיבּוֹל הָוּא וּמִקְבֵּל
הוּא ^ט **יְכַכָּה** ^ט **דָּרָר** :

לְגַם קִיטָּס וּמִרְאָה כִּילְכָד' ז' ^ט וְכִכְרִיּוֹת
עַמְּלָה וְלִפְנֵי אַלְפָנוֹן כְּנָזָבָה גְּדוֹלָה
עַמְּלָה מִסְכָּנָן כָּה מִסְכָּנָה קְדָשָׁה וְלִנְדָה
וְיִשְׂרָאֵל כָּלְבָד סְכָנָה קְדָשָׁה הַחַת לְמִסְכָּנָן כָּה
טְכִינָה הַכָּל כָּל גְּדוֹלָה פְּסָמֵד לִפְנֵיךְ וְלִפְנֵיכְךָ
הַלְּוָגָן ע"ל :

ג' סכבה נמיין וכו' . מינימליסט (ד' ג' נ' נ')
קוֹבָן לְבָקָן רַבָּס . וִילְבָּדִי' ע' ע'
כִּיכִיס לְהָמֵן זָמְהָדָן לְלָמָן וּוְהָמֵן טָהָרָן
צָרָעָן כְּכָרָל וְסָסָפִי כְּלִי פָּנָן וּוְקָנוּם בְּקָקָן
נְרָאָן טָל עַזָּן וּכְמוֹתָן מַקְקָן הָנָהָן כְּכָרָל
מְחַצְלָתָן שֶׁל קְלִיסָן לוֹ מַהְלָלָה גָּמִי וּנוּן.

ארבעה [**ג**] טפחים מסכין
מסכין בהן ואו"פ שאינט
נתן עליה נסר אחד שיש
ברחנו

לחים חרי מקומן נהשכ באין אoir ובאייל אנים: לד *

תקראה

סיב מיל' : **השנת הראב"ד**

וְיִקְרַעַ מִסְכָּנָן בְּחֶבְלִים שׁ
עַומֶּד וְאֵין הַחֶבְלִים כָּלִים:
שַׁהֲוָא עֲשֹׂו לְהַתְמָלוֹת בְּבָ
לְתָ קְנִים אוֹ מְחַצְלָת

תקראה

הוּא גָּדוֹלָה לְסִכְמָנוֹ וְלַמְּלָאָקֵן
וְלַמְּלָאָקֵן וְלַמְּלָאָקֵן וְלַמְּלָאָקֵן

*מִתְנַדֵּר מִלְּקָדֶשׁ סִילָה כְּלֹוִיָּה לְלִוְיָה

קיר אפילו

ה' מכביה נמיין וכו' . מימי' סס (ד-ב' נ')
ביבו ללקון דיבט . ויליכ'ו' ע' נ'
זקיס לוקן זממודין לילקון זוקונן זוקון
זטוק סכלה וטוקו זטוקי כל' פן זוקנות זוקוק
צללו ען זטלוטו מתק נמיין זטלה
ו' מהצלה לא קים לו מתקנת גמי זוכן

א-טול/^בב : ב ע"ט נטול כי תלכתי : ג עומק

וְאֶסְכָּמָן גַּמְלָה קְפָּה כּוֹלִי
מְלָמֵד וְלִי. וְאֶסְכָּמָן גַּמְלָה קְפָּה כּוֹלִי
לְפִיסָּה וְלִי גַּמְלָה גַּנוּתָּה מְכֻבָּה
וְקַרְבָּה וְלִי. (ד' כָּבוֹד וּמוֹתָד דְּכַרְבָּה). חֲזָה
בְּגַדְוָה מְסֻבָּנָה כָּה פְּרִוְּזָה נְדוּלָה
סְכָכָן כְּכֶלֶת גַּדְוָה בְּנִי. הַרְגָּמָה בְּנִי
עַמְּתָה כְּכֶלֶת. וְסָבָבָה טָהָרָה וְכִירִים
מְלָרִינה מְלָחָה לְין מְסָכָן כְּהָרְמוֹוִוָּה
וְלִי. יְמָמָלֶה וְלִי) וְסָמֶלֶת קְרָמָה וְהָמָרָה:
לְין מְמַנְּזָה כְּפָה כָּל גַּנוּתָּה
וְאֶסְכָּמָן מְדִינָה וְדָסָה קְפָּה כּוֹלִי

לחם מונה

הכרמל טליתן עיפוי סטמלהות הכרמל ובו, פיקט"ז, עליינו מולע גלען לאסperfומו:

ושו ע"ג: מוחצלת קיסס לו מהלך נמי [לו חלף] קנא וכו'. גולך דרכינו נוטס (ד"ג כ') נדולה ומפלט לנו. גוזלות מככין כה הרגינהlein מוככין נא, כלומר ה"ט' גוזלה המככין כה בכיר�� הרגינהlein מוככין כה ולרכטה"ד ז' גוניסת כה גוזלה המככין כה הרגינהlein מון מוככין כה ולוויי צקפתה כמו פמנולר בנדבי"כ כ"ב ז' . ויך יוניה על כ"ה ז' מהלוי לן חומפל דנירפה בעיו נרכחה הכלח"ד ז' וכל פאלר המפליטים גוזלים המככין כה דלייני גוזלה דוקה כי קניי לדאלטקה"ד ז' היוני בקפסה זוקה קי"ל כ"ל יומי ומסמ"ע דלון חולק גוזלה כלן וגמי כה מהי פפיר דלון מארך לדחוק

ד סיבבה נסחוי כען וכו' . ס'ק לכהנה (פרק י'ב): מלכי' סיככה מהני' פטום פטום נסחוי סוכני' פטום כפרה וכטמי' פטום לויי' יודף והכו' סוכני' מטמן חי' יודעת מה' נסחף לוי' דיק ולו' נפין' קומפי' קרי' לי' חכל קמי' וול' דיק' קומי' קרי' ליא' מו' דילמלה מפי' ולו' דיק' קומי' ע"כ . ובדין קמי' וול' דיק' קומי' ליקלן ליקלן כמ"ס קרא' סהא' דרכ' מדרך מהלון' ליקלן וועד דספוק ספק' סול' פטום לא' קומפי' דר' יומנן' קמי' קמי' וול' דיק' וומיטל' קמי' וול' דיק' מ"ד' יוקען ערמא' מסופק דרכ' מפא' בן כהוב טעל' דק' וול' נפנ' צדרס הטע' דמץ' דמץ' דק' דמץ' דמץ' דק' דק' נפנ' גודל גדרלי' גבעו' דמלטה' דמלטה' גמברס' קודס' נק' קודס' נק' גודל גדרלי' גבעו' דמלטה' דמלטה' גמברס' קודס' נק'

משנה למלך פיה ה סיכמה נמייס וכו' . (ה' עיין מ' ס' פיה המכמכו נפ' ג' מ' ק' נ' דין כ') :

עוזן גאנדל

[ב]קרווקי רבי פפא פלונגייתו בוגרמו : [ג] כת"ק וולא כ"ר אלעוווע ע"ש פ"ק ע"כ :
[ד] שטמאול ואמר יש בהן ארבע דת' מסוללה כי פלונגי דאי . בזון ד' ווון פסק ר'ח' :
[ה] אלטס דרב פפא קאי כוותיה דשמואל וכן איזלא סוכיא דשמעתין ואונצ'ן דרב מישני
[ו] ליבבה אשיניא לא סמכין וכון פ"ה וראב'יה ע"ש . וואט פסק ברב וכורבי פארד והלהכת
[ז] ד' מאיר בגנורתו והוא אויא לעגנון פסק הלכתה דר"ם אליכא דרב כ"ר יוזדה אליכא
[ח] שטמאול דוק ותשכח : [ז] כ"ר יהודה לנגי ר'ט : [ט] כתוב בצח' קומיו וגנטה העולט של
[י] לר'ב

תומפתא כלים בבא מציעא פרק ז ח ט

הרי אל טהורין הנושאין של (ז) קיטולני ע"פ שטומפקין ומונחן בר' ושות הבו
טמאן ר' רלבון שר' וויתה ושאר דרבנים שללה טהורות(א). חמור שורת הטלנן
והפסלים שחותן הנולדים טהורם. בפרט מושתת רוג'רדים אע"פ שטומפקין מסקלן
טהורים ואזנוקין כשים קובל (ב) מלבדן מטהה ועל עירסה נקי'ת התחזק ולוחץ של
ג' סקינים וכובעים של שלוחין ר' של בזון שהן קבעין חבור לומדאה להולאות
טמלוין וגונען אכן חבור לא לומדאה ולא להולאות (ג) מלבן של עירסה שורא מלכש
בפיקות (ד) יוש' ול גנלים טמא טבוגר בחבלין ואין לו גנלים ר'ם ורבי חזיה
מספאנין רבי יוסי ו'ש מסחרין שאינו עשה פלאכה בגנו: ב (ה) בראשונה הדו
נאומים טמאים שנודד בה שורו על שלוחות לבובן וא' ב'ריעים לאלבוכן ג' שנדד בה בפה
על פפה אלכטן מטהה (ו) רבתונו או'רויים גוד' מלכטן עוליה ד' שטומענתה
טהורת טמפה, מטהה שעשה שטי' שלוחות שהי' מלוחין טהור את טבאה עשה
ארכבען מלוחין שאטב'ו שנאלכטן (ו) טהוראה נטלה (ט) קזריה בו' כבוריים
טהורה מבני שחוא כשייר (ו) המטהה שטה וישן עליה ואם תחתיה עשוואה (ו) לבן
טהורה מבני שחוא (ה) ג' (ו) כדוריニア. (א) אוחכה ושת' כריעום' ר' נחיה טטהה מבני
שטוונה בצד המטהה או בצד האבם וישן עליה והחביבים מטההין. (ו) מטהה שפריש
מנבגה ר' אריך ועוד ונוט (ו) בזווית התהילין וכן בשני כן' בליש' וכן בבריבען
בחתייש' וכן בשביעי עידין טטהה מודם והאלף א' את השטחן טהור
מן הדרס אלט טטהה מען עזני' עזני' טטהה מען
וכן בשיש' וכן רבכיע' וכן חתמי' וכן בשיש' וכן בשיש' וכן בשיש' וכן בשיש'
מדרש ואם האלף את השטחן טהורה כד' א' בזון שתחילה כן' האחרון אלט
וחתihilן מן הראשון ע"פ של' האלף את השטחן טהורה: ג' מטהה מטפסאות חביבה
ומטפסות בחביבה ד' ר' פלאטורה ובוכ' א' פלאטורה אברון וטבורה אברון (ו) ג' צידצ' בעז
שפריש עם האורח' ועם הקזרה ר' פלאטורה או'ריך (ו) חוץ' וזה חבור ואם הטעביה
רו'י אל עדרו' וומר (ו) אין מטהה חביבה אלא כשרדא שלמה (ו) מטהה ג' שנתקלה
רבי אל עדרו' וומר (ו) אין מטהה מטהה מטהה קבע' בפממר טהורה :

לאור הנר"א

אלאר הונברג

זר חב ומנתת בכורים

פרק ט א' כלינה

מצווה מקובלת כל שראה טמא לא הוכיח בכך העוז ובירצת הנعمות אלא בהזהה ^א ב*העישן כלים* (ז) מעד טמא מדבר שאינו של טעםך מושך.

(ח) להפת ואלהרונו ולעלתו יבשחה שקיום תינוקת למד בדין את העפר או שותקינין (ט) ולזרען. והיריך האנו שקיום הנזוקין (ט) או שותקינין לסתם מאנויות טמאות (י) מברשת של (ט) מפער שיש בו בית קבלה מורה בדורות מלעליה טמא. (ט) שפערות שחותכה ונעתה (ט) הטעות ואה"כ גננה בנותל כדרך קבלת הנזקה (ט). (ט) שחוורה נתנה בכוחות ואה"כ גננה מהזוהה אפייל (ז) של נרא קבירה (ט) שחוורה מזרחה קביעה אפייל כדרך קבלת מורה:

ד (*) נקה פאמון והחומר ששיין בון בון קובל טמות ומקול שיש בו יות קובל מעות וקונין (ט) עני שיש בו בית קובל טמות ומקול שיש בין בית קובל טמות ומוניות כלו אוין טמא אלא החומר שמיין באמר רבן יוחנן בן נאי ואוי לא אם אמר אויל לא אם אמר אם ואומר אם עכשו מלמד אי את הרמאן לרמות אם לא אומר עכשו אני סוגע את רג'ליד (ט) ומטמא את המזרות דבר אחר שלא יוז הרמאן אמרין אין הכלים בקיאין בסעיחסו: טמי מה תחתית (ט) של צורפי היבונים פטאה פמי שוכנים לתוכנה גנותאות ושל נפשו רוד ז טהורו ואם תקינה לדוחה מוכנים לתוכנה גנותאות (הכל וחדרין) שדויא פטאה: פשחות שיש בה בית קובל שמן וופקן שיש בה בית קובל שעשו כלן אין טמא אלא המטהש את הרזוח (ט): מזגיות מאיטמי מבלת טומאה טשיחסם (ט) ווינבר' יהודה אמר משיקשஆישוי תםערין (ט) שלא יהו ובבלין יוצאן היפנה כל (ט) שלצעריך הממעני פטאה כל שלא (ט) ג'זוך מערין פטורה. שפערות (התקן) מאיטמי סקלת טומאה* (ט) שפערות ובקב' (ט) יהודה אמר טשוויזין (ט) את חבור טבורה. החקן מאיטמי מבלת טומאה משותמוד מלארחה רבן שמפני נבן נבלילו וגמור טשוויזין את הרח ברוכין. תקריר. מאיטמי מבלת טומאה משותמוד מלארחה רבן שמפני נבן נבלילו ושמפני נבן גמליאל אמר טשוויזין (ט) את בני טעין מטבח וויל שטמץן דוחובן וכמבקנן טמאן פטאן פטאן נלטמן מחרין בידוע שאנון כלים :

卷之三

תְּהִלָּה כָּנָס . תְּהִלָּה כָּנָס :

ב בקנה מהלכים ומוי'. סס. ומ"ט והן ממן
וכו' וכמהמת הולך במאן קאכיבון וכו'
נומומטה פ"ז דכלים ב"ה:
ב'ם

א העושה כי קיבול מיט הרוי זה מקבל טומאה בכל שהוא מן התורה . ואין לכלי קיבול שיעור . והוא שיעשה דבר של כיימה שאפשר שיעמוד .

פרק שני

פ' ב' א העשויה כל קינוז וכו'. כתבי
כלים מן הפלטה וכו'. מומסתה סדרק ז' דכלים
כמ"ל מילען:

בצד העושה כי מן העור המצה שלא נתעבר כלל. או מן הניר ע"פ שאין הניר מקבל טומאה. או מקיליפת הרימון והאננו והאלון אפילו חקוקות למד בchan את העפר. או שהתקנים לכף מאזנים. הרי אלו מקבלין טומאה. שתינוק חרש שומה וקפן יש להן מעשה ע"פ שאין להן מחשבה. אבל העיטה כלים מן הלפת והאתרגן והדלעת היבשים שהקנקן למד בchan וכל כיוציא בהן. הרי הן טהורין לפי שא"א שיעמדו אלא ומן מوطט ג' קינה מאזנים והמקח שיש בchan בית קיבול מהכת. והאסל שיש בו בית קיבול מעות. וכןנה של עז שיש בו בית קיבול מים. ומקל שיש בו בית קיבול מזווה או מקום מרגנית. ומשחות של עז שיש בו בית קיבול שנמן. ולוח פנקש שיש בו בית קיבול שעווה. כל אלו וכיוצא בהן ע"פ שהן פשותי כל עז הואיל ויש בהן בית קיבול כל שהוא מקבלין טומאה דין תורה. ואין טמא מן התורה אלא בית קיבול לבדו שיש בהן והמשמש את בית הקיבול משאר הכלים שבית הקיבול צריך לו. אבל היתר על הצורך משאר הכלים הפושים טהור מן התורה וטמא מדבירין כמו

טשנה למלך

טָלְמָדִים, וְגַם דָּסֶל דָּמְלִיכִים מְחוּ לְכִימִין זְדָרֵךְ
לְעַמִּים וְלֹא גְּדוּשִׁים וּמְמֻמְשִׁים כְּנָמִין אֲחָמִים לְאַפְתָּחִים, וְיַי' נַק' י' צ' ב'
ב) נְרָאָה דְּסֶטֶר סָלֵט עַל סָלֵט קִיּוּן נְסַחְמָה הַכְּלָל אֲשֶׁר טָמֵד
טָבָּאָה, כְּמוֹ טָרוֹת בְּתַבְּכוֹן וְחַבְּבָזָן מְלוֹא לְלִיטָוֹת לְחַמְרָא וְכִים י' ז' ח'
ח' פְּלֵג ה' כְּהָרָג, וְכַדְמָקָן פְּלֵג' דְּלִילָס [וְכַדְמָרָא וְכִים י' ז' ח'
חַבְּבָזָן טְלִיס לְוָרָה כְּיָ וְשָׂוֹד זְהָרָן מְלִיטָל טְלִים וּרְיָקָן] וְסִג' בְּכָנְדָר,
וְלֹא זְעִירָוּ הַלְּבָב כְּסַחְמָה, וְזָהָה שְׂצָמָה שְׂצָבָה וְדָרָךְ נִיְּרָה
לְבָמָת כְּזָה וְזָהָן כְּמָנוֹ וְזָהָן, וְאָסָעָה לְלִי מְטוּמָה כְּכָל סָכוֹן
כְּדָרְמָמָה לְקָמָן סִג' ב' הַרְגִּין כְּסַטָּמָה וְעַזְבָּה דְּסִיגָּוּן כְּבָלָן
דְּשָׁפָטוֹ לְלָרָגָן יְמָרָה, וְטִינָה שְׁמַחְתָּו נְקָבָהָוּת לְלִי לְלִי זְוָרָה.
ג) שְׁבָת סִג' ב', סְוִיש' מִינָּן לְלָרָגָן וְוִיחָס חַלְבָּי
טוֹר הַמְּלָאָה פְּטָרָיָן סְלִיָּה לְהַזְוָן נְקָלָה כְּזָה
דְּכָר, גַּרְחָא דְּזַקְוִיסָּה כְּלָסָה כְּי' כְּטָל פִּי דְּסָל פּוֹרָה מְיוֹתָה
כְּפָחוֹת מְזָה מְזָמִינָה כְּלָסְקִיפָּה, וְהַפְּסָלָה וְלִיאָן דְּרוֹב כְּלָי
וּמְקִיְּמָן הַזָּוּם כְּבָלִיל מְזָמִינָה, זָבָח לְרוֹיָה לְטַמְּמָה מְזָה וְדָרָךְ
לְבָמָת כְּזָה נְסָקִיפָּה, וְמָסְקָה כְּבָלִיל זָהָה כְּסִיקָּות דְּלָמָּה
נְקָפָה וּסְמָה כְּבָלִין מְזָמִינָה כְּזָה קִיטָּלָה טָבוֹה, וְכִים י' ח'
שְׁלָמָה סְמוּדָה לְקָבָל הָרָה אָסָה זָהָה זָהָה קִיטָּלָה טָבוֹה
סִג' ח' דָּרָס מִינָּן זְיָדָה לְכָלָס פְּטָמָה מְד' בְּכָלָי טָחָה סָלָה גְּמָנוֹרָה
מְלָלָה תְּקָנָה דְּזַהְבָּה קִיפָּול גְּב' גְּטָמָה, וְמְקָמָת דָּרָא' שִׁיטָוֹר
פְּטָמִיס, כְּלָי פּוֹרָה שְׁמָמָה כְּלָסְקִיפָּה גְּב' גְּטָמָה, וְרָוָהָן נְקָבָן, הַכָּל
מְלָלָה תְּקָנָה דְּזַהְבָּה קִיפָּול גְּב' גְּטָמָה, וְמְקָמָת דָּרָא' שִׁיטָוֹר
כ) טְפָמִיס, וְסָק' הַגְּנָטָה הַלְּבָב דְּרָקָן כְּלָס' מְד' דְּכָלִיס זְרוֹר
כְּמַרְגְּלָתָה וְזָרוֹר כְּמַשְׁוֹתָה וּפְשִׁיעָה כְּלָס' כְּנוּסָה, וְנוּסָה לְדַעַתְמָתָה
מְהַשְׁמָנוּן לְמוּטוֹ הַלְּבָב שְׁזָקָה כְּיָ, וְנוּסָה לְדַעַתְמָתָה כְּנָדְבָּדָה
שְׁזָקָה כְּיָן דְּנִיחָה לְי' סְמָיָה זְרוֹר לְקָבָל, וְנָדְבָּדָה זְרוֹר זְרוֹר
לְלִי נִימָה לְי' בְּתוֹךְ הַלְּבָב כְּשָׁבָר, זְרוֹר לְהַזְוָן זְרוֹר זְרוֹר
מְנִינָה זְלָל זְמָתָה כְּקָבָק מְנָלָה הַזְּקָוָן מְמ' חָן וְזָהָה
זְמָה לְזָהָה זְמָה כְּבָקָבָק זְמָה זְמָה זְמָה זְמָה זְמָה זְמָה
ב) כְּתָבָב כְּפָסָק צִוְּדָה בְּי' קְי' סְק' יְחִי נְסָס כְּמָהָס דְּנִירָה לְגָנוֹן
ח' הָרָה סְמָנוֹ חָנָה פְּ, מְמ' נְטָל סָס זְוָס מְמָנוֹ וְחָזָבָן
כְּמִין קְבָּז וְלִוְיָוָט מְקָבָל טְוָמָה, וְגַרְחָא דְּעָזָעָן דְּמָרְכָּנָה נְסָס
מְיַין מְלָוָה נְגָדָה מְמ' לְי' מְרָכִיק נִיר דְּזָהָה רָמָה לְגָדוֹן, גַּרְחָא
דְּמָמ' טָמָה מְדָרָם דְּמָקְרִי יְתָקְמִינוֹ טָמָה כְּסָדָה בְּמָקוֹם, וְמְסָכָה
דְּרוֹפְיָה זְוִיפָּה צִוְּרָה בְּגָלָן גִּירָה שְׁלָמִי טָמָה זְגָנוֹן זְגָנוֹן
וְפִזְקָה-צִוְּרָה בְּגָלָן גִּירָה שְׁלָמִי טָמָה זְגָנוֹן זְגָנוֹן זְגָנוֹן
לְפָלָר לְדָרִיס, אוֹ חָפִיכָּגָנָה, אוֹ פְּסָרָר פְּרוֹטָם חָמָס זְלָה דְּמָמ' מְנָן
סְלָרוֹיָה לְגָנוֹן בְּעֵינָן, הַכָּל ח'ן הַכְּלָחָה לְזָהָה, וְהַפְּסָלָה דְּלִיטָוָס הַלְּבָב
גָּנוֹן כּוֹפֵל מְלָל לְגָנוֹן כְּהָדָס, ח'ן עַל כְּמָן, וְכָמוֹ סָס זְבָוָן
וּמְלָנָה סְמָכָנָה גַּדְלָה כְּלָהָדָס נְלָעָן לְלִיסָּה, כָּיס' גַּדְלָה כְּלָהָדָס
כְּמָהָס, וְזָהָקָה יְשָׁלָה וְגָסָה לְזָהָן גָּנוֹן כְּסִיּוּן סָס כְּמָן, וְגָסָה
כָּנְדָר מְשָׁאָה נְסָס נְמַכְכָּבָה הַכְּלִילָה פְּרָטָה מְלָוָה גָּנוֹן וְגָסָה
ה) וּמְלָהָה סְכַכְכָּנוֹ סְק' בְּגָלָן כְּלָמָד דְּחַזְקִים גָּנוֹן גְּטַבָּמְדָה
לְגָנוֹן גַּדְלָה סְנִידָה חָרָם טְמָה סְנִידָה כְּסָס מְוֹעָמָה, וְאָסָה
לְזָהָה מְנִיחָה סְנִידָה כְּרָון טְמָה זְבָוָן כְּמָהָס טְמָה יְמָינָה
וּמְרָב, מ' מְזָה' גַּנְעָבָס סִי' מ' סְק' ט' וְ[וּפְסָלָה דְּגָרָד נְגָרָד כְּשָׁלָה מְזָה]
טְפָוָיָה מְלָלָה וְחַיָּס מְקָבָלָס כְּמָהָס כְּוֹעָבָה זְקָנָה זְקָנָה
וְסִי' צִמ' וְסִי' ג'].

ו) כְּתָבָב כְּמַכְכָּבָה כְּרָפְגָ' מְשָׁאָה דְּכָלָי קִבְּרָל מְמ' טְמָה, וְנִזְבָּח
כְּכָל סָסָה, וְזָהָקָה יְשָׁלָה שְׁלָמָה מְפָגָד, וְזָהָקָה סָל גְּנִיר,

לעוצט מעד ג'תק, ג'. עטוף ביריעת נון מלך גוד ובבנין
בצ. צנ' כניין גוז (אל-ח'וּמָה), ד- טלית טבון גולן
במחלוזות. וככל כסוגם כך, שטנוון נניין בזע' מלך גוד
כלי. ג'ונו נגמלה בקס מיל צגי נסוחין טומשכריםין,
וליה דבמהם סופר פ-ל בגדי כסומון מושך לן בוכאר
צנ'דר ג'רעת. פ-ים נכר בלחיכת צנ'דר גנדיס נטמאן
טרוֹן כלוחמיים לן פ-ל כוּמִים, ותולתו ססוב צ'
שטנוון נניין גוז מלך לחוד כרי צ'טס מלול בכחם
ט-ל. חווון ד- צ'וֹן דיוֹן נכמלה מל נגן ג'רעת טומסיה,
ונגלוון כה'ג' שטנוון נניין. נון מלך לחוד גוד
כניין צ' נון ג'ון גוז ותחזותת, ה'י נלכלהה לה
מעלה בכחם על כניין צ'ה'ן לא לטלחה פ-ל, זע'מל'ה בכחם
על כניין וטוי מסקנת לטוטקסות סרי ג'טס זע'מל'ה ע"ג
ויר' טוכוב, ומ'ין ג'טס טס לחוֹן קומכטה קפורה
כניין כען כיס, (לומ' שטנוון צ' גוד), מ'יך דיאן כמו
חות' ומשיכא ח'מיכר דצ'ר. בגדלו מ' כיס וווע' כי'בצ'א
ד'זטט'ם אל-ת'וֹס' ס-מ'ק'ל טומ'ה, ו'ה'ן ק'ט' פאמ'ה ט'ג
כניין צ'ט'ו מ'ק'ל טומ'ה, מ'ו'ן יט'ל מלך זע'מל'ה זע'מ'וּבָר
לז'דר ס-מ'ק'ל טומ'ה ל'ז'דר טומ'ה טומ'ה ט'ב'וּן
ס-מ'ק'ל טומ'ה.

ונ"מ מפלצת קלה נלטך' גענין חיטא גאנטן ע"ג גבור
וילון טס כפר צו אומן מומלאה כלכ' בקדנע
ומומלאה צו רק האס צעל דין כבוג' כבדן טס
וזו למלאה באלכ' טס תפיר צו חמוץ ומושבה גען
מןאו. טס גבור גבורן צו קיס מטהאי צבואר גבריא
טהויס מקולט מומלאה צוב קה' דפער צו מומז'זוב
טרכ'ויס. וווער.

אך נחלו כהן גיס נמלג על הגד כל בנו. וכחמתכחותה,
לו שמעו נגמלה צחצחותה, זה גלעך נחלו כהן
פנות פטמלה צהה ט שירם נגמלה צחצחותה, זה גלעך
מלחה צחצחותה, ובנו וטס נקניט גקניט גלעך
לטשר צוינו לבננים הגדב יציר מטעו בגרים כהlein,
ומטוס סכאי מא צגמלה מל כהנו גפן סה היין נקנבל
טומלה, זוכנקל טומלה כהן דק צחצחותה, ולפיזו
גאנדר נדען שיכן צחצחות נדען שוער נגמלה, דסיוו
צאנטר לנטער נטער בכתם מה' ב' ב' גאט גוזל חאל על
בנטנעם נדען דע שוער נגמלה.

ובאנו גמתקות כלהוגיס נטוף-כן סכתם גמגם חיק
על כלותם וחקל על כלן, רוח פ'יך סר קין

ויא. לא לפלט כוונתו פלאה מלהר קרלווי לקדל
שומם מדרום צומפני ציידנו ליטיגא, מילויו כגד
קרוי מן קרלווי לקדל תומולקה, וושומם כהמס נכר
יככל ציא, וכמו זרמומיין בכתה דז פג. במאן טמל
זאת אג, חניעת קלחן ול מכלה גמוקה, מ'ית מלחה
יככל ממיינו שטן ול מסכלה צמוקס ככבר היל-ז' פונעלם
ג. דמקיין צטן ול נרכלה צמוקס וכ-ב' עלי, גולדמיין
ה' טא-טאו לפדר לפדר כנ' צוזו-ה', ג. דע'כ' קחן פ' ג'
ח. חפן צונטלם תלול יקנדל טומומחה כהמס דארוי צלה
ויז ליטיגא כנ' מלה מורה מזרע, [מלבד דרגלים צפינס
טומומוס מודראן]. א-זוניגר מ-ה' וכ-ו' כה'ז' ל' גמאלק
הומ'ה' כה'ג, גומס סתתצנו צסק'ג' נלמוד לדסתיקות גגד
צומודיז' לטמות' ל'צ'ו' וגדי'ס ל'ו'ס גומוליס צטוס

ונל' כל טהר מין נטירויות מוגלאס וטהייס מקובלניא
וילג'רוי. יהו' מכם כרי' ג'ב' פלון כו' ר' לוי
וומולחה מל'ריא, הס כה' מ'יהו' ליט'יכ' ולמ'ט'יכ', ומ'ט'אל
ו' ר' טבר נגיד' צ'ו' קוו'ת' בח'ו'רין, וככלה' רב' חז'ו'ין
תקב'ון ב'ת'ו'ון צ'ו'ת'ו' ל'ט'יכ' ולמ'ט'יכ'. ב'ז'ה' נ'ו'ר
ק'ג'ל מומלחן חמ'ו'ין, מ'לה' ר'ל'ה' למד'ם ח'ג'ל צ'ל'
ו'מו' ל'ט'יכ' פ'ס'ו'ן.

ובכחתם צמינו מיל' קול מה שפָּה מז'ול צְרָעָה לר' צְרָעָה
לודק פְּגַע סְכִינָה זויל צְדָקָה זאַבָּה זאַבָּה זוֹהֵן
לענין עשייה בעייר. בכדייקון רוח צמ'ו גַּמְרָה גַּמְרָה מוקטן מוקטן
זונע נונ' גַּמְרָה צְמִינָה סְיִדְתָּה תְּלִיכָּת סְכִינָה גַּמְרָה
וועס סְקִיעָה מונען, ולפי כל קהמ�ו עשייל זט לוזון
זונען גַּסְטָן כְּמִינְוֹתָן צְבָנוֹן בְּתִמְנוֹן פְּדוּזָן צְמִינָה
וועסן גַּסְטָן וְמִסְכָּנוֹן כְּרוּזָן נַיְלָן זָהָב אַזְוָן לְסָס
אל' גַּסְטָן זְמִינָה כתס, (זרמיס נַסְסָן-צְמִינָה-לְזָהָב גַּסְטָן
לְזָהָב גַּסְטָן טְבִיכָּן). צִיסְּפָגָן בְּלֶלְךָן וְכְבָּפְרָהָן), האַמְלָה
מן צְבָנוֹן. דְּכִילָּה צְמִינָה כְּמָה אַגְּזָן כל פְּדוּזָן
פְּרִירִים. וְכִילָּה צְמִינָה כְּמָה אַגְּזָן כל פְּדוּזָן. ג. עַמְפָּעָן צְנִיעָה

ונבואר. שאנדרז זיקודן נקט נלבך פטומן צלף נייל
קפטון מופעווים ממי גנטה ממו נבר מנקדן
טומולא, ולנטאל געל מזוחה זר'ס זצ'ויר. כבשו
מנפחים חייו מוקל טומולא, הצע'ס גנטהו ממו כלין,
וכ'ב' לבנורק גנטה ממו נבר. הכלם גנטה מיז'ו
כל גודוץ'ס. בכ'כ' כטעו עליו מזובי כרומאנ'ס צפ'ג'

ונמצא לא פירא "שכונו כי מטה מטה כנמלה עי' נויל,"
(מןיד צהוון טעמי מעהל כל יין ולחם בתום
צוזס מכביך) וכמהת שולח מטה גס צויר כל מטה ביט'
ונס צויה בטעמי מגלו נודם, מך צדקה שע-שלויו
צלוק צויר זיכא מטעמי, כתהס שולח, שטפער שכוח
דרר סמקל טומלה, כיון מטלך מך צולו. כי זרכ
טהלו מוקל טומלה, כיון מטלך מך צדקה נויר צהויש
צדוק, ותלו מושיע בלב נלהך צאנזוקה עד צהויש
צדוק ממעלה מך צדורך טהמץען. (כל זמן בכוכב עתך
מטהור נבריס).

וראה גס נסדר עשו כייל סקייט'ן זמסוק, וככל כנכט
במנטל ניג'ניי, ובכתרית כמחט סופיה, וכן
מכוול בימי נול לברטוק במאז'יק ומולוטוי מカラב
ומווק סטמן, ותכמתה חוץ כבי אגדלים אלגנום, מגוון
חס'ל מקנדל טומולק, (וכוחתס כופר תמס על שאלות
שאכנתה בסקס הנק'ל) זמאנבל טומולק חילו כeid שנקה'ל
מכוול צבאי קרי זביך זטאמוק'ץ), ורלה מכמתה
לודס מכוזה'ה דמי טקיל'ג' זטאמולר בס, וכן, הס' גמל'ל
על ניר שלג עין זוקוק וקוניט, דמתמעס מס'ל צומטה
לנבר כמס נגמלה'ן ניג'ניי).

וְהַמּוֹרָא גָּלוּס כִּי בָּזֶם יְלֵד כְּבוֹד נְבָז בְּפִים גְּנוּגָה —

ס"י ק"ל סק"ה נכס במתה סופר דיוויז
כלנו אף לא עשו מומחה וטחנות מ"מ נובל סס זמור
וטהנים ממען מהותם כמין מזב ותוויות מקהל טומחה,
ונענוכ דוחי"ג דתרכז נס פול מניין מזו נבד ממי'ג
לו מרבינו נמי'ג דליש להו לנגן, נלהך לדמי'ם ממיל
מדיס זמי'קי יט זמי'נו טכלה זמקובה טלי'ם, ולכלה
כונו'ם. צמ'ץ זמי'ם נמל' מוגלים זמי'קי יט צמי'נו
טרכז זמקובה, כו' צי'פ' דוידי' בראט'ה ס' נבדר כטנו'ו
בכמה מקומות, צנגן שטחנו'ם מודרים מקהל טומחה

